

DECIZIA nr. 1 din 2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de A.I.F. - SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ PERSOANE FIZICE prin adresa nr. înregistrată la DGFP Tulcea sub nr. asupra contestației formulată de X împotriva: Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar nr. pentru suma de lei reprezentând impozit pe venit și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru suma de lei reprezentând: taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei. Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207, pct.(1) din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală în raport cu data primirii deciziilor, respectiv data de, (potrivit semnăturii de primire pe adresa de înaintare atașată în copie la dosarul cauzei) .

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual, conform prevederilor art. 206 din OG 92/2003 R.

Condițiile de procedură fiind îndeplinite prin respectarea prevederilor art. 206 alin.(1), 207, și 209 din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Petenta, X cu sediul în jud. TULCEA, cod de înregistrare fiscală, atribut fiscal RO, înregistrat la O.R.C. Tulcea sub nr. F, contestă :

- Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru suma de lei, reprezentând impozit pe venit

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei , motivând următoarele:

1. Contestatorul solicită anularea celor două decizii emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr., întrucât organul de inspecție fiscală nu a completat Registrul unic de control așa cum este prevăzut în Legea 252/2003, considerând nul controlul efectuat .

2. De asemenea, contestatorul face referire la suma de lei reprezentând TVA aferentă diferenței de preț între lei/ha facturate de Y și organul de control, aceasta reprezentând suma respinsă la rambursare de inspecția fiscală anterioară, desfășurată în perioada, pentru soluționarea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nr...

3. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată contestatorul susține :

” Referitor la plata sumei de lei reprezentând TVA aferentă diferenței de ha însămânțate, întrucât controlul constată că în anul agricol 2011-2012 au fost înființate culturi pe o suprafață de ha, suprafață care rezultă din suprafața înregistrată la APIA Tulcea sub nr. așa cum este explicat în pag. 8 a RIF. Problema este că diferența de lei reprezentând TVA este calculată ca urmare a diferenței de ha între ha cât a facturat Y prin fact..2012 (eronat consideră controlul) și ha semănat cu grâu și orzoaică în loc să fie diferența între ha și ha declarate la APIA.

Prestările de servicii la o firmă de agricultură așa cum scrie pe factura menționată nu se pot confunda cu semănatul grâului așa că diferența corectă este de ha și nu cât a determinat controlul.

Echipa de control nu a luat în considerare suprafața cultivată cu floarea soarelui, pe motiv că această cultură se înființează în primăvară, dar lucrările de arat se fac din toamna anului precedent însămânțării, conform tehnologiei cadru la cultura de floarea soarelui.”

4. Referitor la suma de lei reprezentând diferența de impozit pe venit stabilită suplimentar, petenta invocă faptul că, “suma de lei care reprezintă venituri constatate în plus de control și la care se aplică cota de 16%, nu apare din ce se compun, iar explicațiile acordate de control pentru temeiul legal încălcat invocându-se în mod deosebit art. 11 din Legea 571/2003 [...].”

La finalul contestației, petenta PFA X solicită anularea Deciziilor de impunere fiscală nr. și nr. și modificarea Raportului de inspecție fiscală.

II. Ca urmare a inspecției fiscale efectuată de Activitatea de Inspecție Fiscală, la X , în baza Raportului de inspecție fiscală nr. s-a emis Decizia de impunere nr., prin care s-a stabilit în sarcina petentei suma totală de lei, reprezentând impozit pe venit , cât și Decizia de impunere nr. prin care s-a stabilit suma totală de lei reprezentând: taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

Pentru perioada verificată pentru impozitul pe venit și respectiv pentru TVA s-au stabilit următoarele :

1. Impozit pe venit

Organul de inspecție fiscală a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe venit în sumă de lei urmare erorilor de înregistrare și declarare a veniturilor și cheltuielilor, neadmiterii la deducere a cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă reprezentând c/val unor prestări de servicii agricole (semănat), ce nu sunt în concordanță cu suprafețele de culturi înființate în toamna anului 2011 și pentru care prețul înscris în factură este nejustificat, neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu comisioanele bancare pentru retragerile de numerar, cât și neadmiterea la deducere a cheltuielilor corespunzătoare veniturilor neimpozabile. Contribuabilul a încălcat prevederile art. 48 alin. (3), art. 48 alin. (4), lit. a), art. 42, lit. a și r, art. 48 alin. (7), lit. a) și b), art. 11, art. 81 și art. 83 din din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și a art. 81-83 , din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Anul fiscal 2011: organul de inspecție fiscală a stabilit o diferență în sumă de lei dintre totalul veniturilor constatate de acestea și totalul veniturilor înregistrate de contribuabil, care se explică astfel :

- lei reprezintă subvenții primite de la APIA Tulcea, încasate în luna decembrie 2011 și înregistrate în registrul jurnal de încasări și plăți, care nu au fost cuprinse la total venituri.

- lei reprezintă eroare de înregistrare a venitului încasat în data de 2011, aferent facturii emise seria CJ nr., pentru livrarea unei cantități de kg orz către SC SRL, CUI, operațiune supusă măsurilor de simplificare. Deși factura este emisă corect în valoare de lei în registrul jurnal de încasări și plăți este înregistrată suma de lei.

- suma de - lei reprezintă eroare de înregistrare pe venituri.

Din totalul veniturilor înregistrate de contribuabil, suma de lei încasată de la APIA Tulcea, reprezintă subvenții precum și alte forme de sprijin financiar acordate contribuabilului, acestea nefiind venituri impozabile în conformitate cu prevederile art. 42, lit a) și r) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Diferența de - lei dintre totalul cheltuielilor constatate de inspecția fiscală și totalul cheltuielilor declarate de contribuabil se explică astfel:

- suma de lei reprezintă înregistrare eronată a plății din data de 2011 către SRL (lei - lei);

- suma de - lei (lei- lei) reprezintă valoarea taxei deductibile înregistrate în registrul de cumpărări aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru ierbicide;

- suma de lei (lei-lei) reprezintă valoarea parțială a taxei deductibile înregistrate în registrul de cumpărări aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru îngrășăminte chimice;

- suma de lei (lei - lei) reprezintă înregistrarea eronată a plății aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru sămânța de grâu, operațiunea fiind supusă măsurilor de simplificare;

- suma de - lei (lei- lei) reprezintă înregistrarea eronată a plății parțiale efectuată către SC SRL pentru achiziția de azot de amoniu cu factura nr..

Situația cheltuielilor nedeductibile în sumă de lei se prezintă astfel:

- suma de lei reprezintă cheltuieli efectuate de contribuabil pentru achiziția de bunuri și servicii necesare activității autorizate, nefiind deductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 48, alin.7, lit b din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, întrucât sunt cheltuieli corespunzătoare veniturilor neimpozabile.

- suma de lei reprezintă diferența de preț/ha aferentă prestărilor de servicii pentru lucrări de semănat efectuate pe o suprafață de ha conform devizului de lucrări agricole anexat facturii nr. emisă de Y.

- suma de lei reprezintă c/valoarea prestărilor de servicii neacceptată la deducere pentru diferența de ha, suprafață care nu poate fi justificată de către contribuabil ca fiind însămânțată în toamna anului 2011..

- suma de lei reprezintă valoarea comisioanelor bancare percepute la retragerile de numerar efectuate de contribuabil, nerespectându-se prevederile art. 48, alin. 4, lit. a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Întrucât au fost identificate date suplimentare referitoare la activitatea de bază a contribuabilului, rezultate din declarația privind suprafețele cultivate în anul agricol 2011-2012 depusă și înregistrată la APIA Tulcea sub nr. TL, care influențează constatările inspecției fiscale anterioare consemnate în RIFP nr., pentru determinarea stării fiscale reale a contribuabilului a fost necesară reverificarea taxei pe valoarea adăugată în baza Deciziei de reverificare nr..

Organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA în sumă de lei ca urmare a diferenței numărului de hectare, respectiv, ha însămânțate în toamna anului 2011 pentru care nu pot fi justificate lucrările prestate. Astfel PFA X nu poate face dovada că prestările de servicii facturate de Y sunt utilizate în folosul operațiunilor sale

taxabile, drept pentru care organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în suma de lei , în baza prevederilor art. 145, alin.2, lit a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 din același act normativ.

Pentru diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de lei, organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere aferente în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare .

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerii petentei precum și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă organele fiscale din cadrul DGFP- A.I.F. Tulcea au stabilit în conformitate cu prevederile legale în sarcina P.F.A.X , obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de lei reprezentând: impozit pe venit în sumă de lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesorii aferente TVA în sumă de lei.

1. Referitor la faptul că organul de inspecție fiscală nu a completat Registrul unic de control așa cum este prevăzut în Legea 252/2003, petenta PFA X considerând nul controlul efectuat se reține:

Potrivit prevederilor art. 46 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată , cu modificările și completările ulterioare :

“ Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la [art. 43 alin. \(3\)](#), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus se reține faptul că neînscierea în Registrul unic de control nu se află printre elementele care atrag nulitatea unui act administrativ fiscal și nu constituie motiv care s-ar încadra în posibilitatea de contestare prevăzută de art. 205 din același act normativ.

2. Referitor la suma de lei reprezentând TVA în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală precizează că: “ aceasta reprezintă suma respinsă la rambursare de inspecția fiscală anterioară, desfășurată în perioada 20.02.2012-29.02.2012, pentru soluționarea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nr.. Rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în RIFP nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., decizie ce nu a fost contestată în termenul legal prevăzut de art. 207 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit **art. 206 alin. 2** din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

În conformitate cu prevederile pct.11.1 lit. c) din Ordinul nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

" Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care **sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal** atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect."

Întrucât prin decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, nu a fost stabilită TVA de plată în sumă de lei, ci TVA de plată este în sumă de lei, urmează ca suma de **lei** să fie respinsă ca fiind fără obiect.

3. Referitor la plata sumei de **lei reprezentând TVA** stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală, prevederile art. 145 alin. 2, lit a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

“ (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Se reține că potrivit prevederilor legale enunțate mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Astfel, justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Pentru a dovedi că serviciile achiziționate sunt utilizate în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, **ci să și demonstreze că serviciile facturate au fost prestate efectiv în folosul operațiunii taxabile respective.**

Art. 11* din Legea 571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“ (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Rezultă că art. 11 alin. 1 din Codul fiscal consacră la nivel de lege, principiul prevalenței economicului asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune, nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale. Astfel, simpla achiziție a unui bun sau serviciu pe numele persoanei impozabile, nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului sau serviciului achiziționat.

Potrivit art. 7 alin. 2 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată , cu modificările și completările ulterioare;

“ (2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Prin urmare conform dispozițiilor legale precizate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile, în funcție de fiecare caz în parte.

Prin factura nr. I.Y a facturat către PFA X prestări de servicii conform contract nr. în valoare de lei și TV în valoare de lei, iar pe devizul de lucrări agricole la servicii este specificat semănat suprafață ha , preț unitar lei.

În urma analizei organelor de inspecție fiscală a contractului încheiat între PFA X și I.Y și a documentelor prezentate pentru a justifica necesitatea prestărilor de servicii, se reține că petenta nu poate justifica hectare suprafață ca fiind însămânțată în toamna anului 2011. Din declarația de suprafață înregistrată la APIA Tulcea sub nr. TL, rezultă că în anul agricol 2011-2012 au fost înființate culturi pe o suprafață totală de ha, din care : plante de nutreț - ha, culturi de toamnă : ha grâu comun și ha orzoaică ; culturi de primăvară: floarea soarelui ha.

Conform datelor comunicate de către APIA Tulcea, suprafața semănată cu grâu și orzoaică în toamna anului 2011 este de ha, iar contravaloarea lucrărilor agricole prestate efectiv trebuie să fie în concordanță cu numărul de hectare însămânțate în mod real.

Afirmația petentei potrivit căreia: “echipa de control nu a luat în considerare suprafața cultivată cu floarea soarelui, pe motiv că această cultură se înființează în primăvară, dar lucrările de arat se fac din toamna anului precedent însămânțării, conform tehnologiei cadru la cultura de floarea soarelui” este eronată , întrucât așa cum s-a menționat și mai sus, factura nr. este emisă pentru hectare prestări de servicii **semănat**.

Față de cele prezentate , se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, deoarece contestatara nu a justificat că aceste prestări de servicii sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

4. Referitor la suma de lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală , acesta s-a creat ca urmare a diferenței dintre venitul net constatat în plus de inspecția fiscală în sumă de lei și venitul net înscris în Declarația privind veniturile realizate pentru anul 2011 de către petentă.

De altfel în RIF nr., aceste diferențe au fost explicate astfel:

Pentru anul fiscal 2011 , organul de inspecție fiscală a stabilit o diferență în sumă de lei dintre totalul veniturilor constatate de acestea și totalul veniturilor înregistrate de contribuabil, care se explică astfel :

- lei reprezintă subvenții primite de la APIA Tulcea, încasate în luna decembrie 2011 și înregistrate în registrul jurnal de încasări și plăți, care nu au fost cuprinse la total venituri.

- lei reprezintă eroare de înregistrare a venitului încasat în data de.2011, aferent facturii emise seria CJ nr., pentru livrarea unei cantități de kg orz către SC SRL, CUI,

operațiune supusă măsurilor de simplificare. Deși factura este emisă corect în valoare de lei în registrul jurnal de încasări și plăți este înregistrată suma de lei.

- suma de - lei reprezintă eroare de înregistrare pe venituri.

Din totalul veniturilor înregistrate de contribuabil, suma de lei încasată de la APIA Tulcea, reprezintă subvenții precum și alte forme de sprijin financiar acordate contribuabilului, acestea nefiind venituri impozabile în conformitate cu prevederile art. 42, lit a) și r) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Diferența de - lei dintre totalul cheltuielilor constatate de inspecția fiscală și totalul cheltuielilor declarate de contribuabil se explică astfel :

- suma de lei reprezintă înregistrare eronată a plății din data de 2011 către SRL (lei - lei);

- suma de - lei (lei- lei) reprezintă valoarea taxei deductibile înregistrate în registrul de cumpărări aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru ierbicide;

- suma de lei (lei-lei) reprezintă valoarea parțială a taxei deductibile înregistrate în registrul de cumpărări aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru îngrășăminte chimice ;

- suma de lei (lei - lei) reprezintă înregistrarea eronată a plății aferentă facturii nr. emisă de SRL pentru sămânța de grâu, operațiunea fiind supusă măsurilor de simplificare ;

- suma de - lei (lei-lei) reprezintă înregistrarea eronată a plății parțiale efectuată către SC SRL pentru achiziția de azot de amoniu cu factura nr..

Situația cheltuielilor nedeductibile în sumă de lei se prezintă astfel:

- suma de lei reprezintă cheltuieli efectuate de contribuabil pentru achiziția de bunuri și servicii necesare activității autorizate, nefiind deductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 48, alin.7, lit b din Legea 571/2003 privind Codul fiscal întrucât sunt cheltuieli corespunzătoare veniturilor neimpozabile.

- suma de lei reprezintă diferența de preț/ha aferentă prestărilor de servicii pentru lucrări de semănat efectuate pe o suprafață de ha conform devizului de lucrări agricole anexat facturii nr. emisă de I.Y.

- suma de lei reprezintă c/valoarea prestărilor de servicii neacceptată la deducere pentru diferența de ha, suprafață care nu poate fi justificată de către contribuabil ca fiind însămânțată în toamna anului 2011..

- suma de lei reprezintă valoarea comisioanelor bancare percepute la retragerile de numerar efectuate de contribuabil, nerespectându-se prevederile art. 48, alin. 4, lit. a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal .

Potrivit prevederilor **art. 48 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare** , privind

“Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.”

Din dispozițiile legale mai sus invocate reiese faptul că, venitul net se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri deductibile pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Din tabelul privind determinarea impozitului pe venit anual aferent anului 2011, de la pag. 10 al RIF nr., reiese clar ce a stabilit organul de inspecție fiscală la contribuabilul PFA X.

Venitul brut : lei (din care se scad lei veniturile neimpozabile) = lei.
Cheltuielile totale : lei (din care lei sunt cheltuieli nedeductibile fiscal).
Astfel,
venitul net = venitul brut - cheltuieli totale + cheltuielile nedeductibile
lei - (lei + lei) = lei

Venitul net declarat de contribuabil în declarația 200 pentru anul 2011 este lei, iar cel stabilit de organul de inspecție fiscală este lei .

Diferența dintre cele două venituri nete este în sumă de lei, iar impozitul aferentei acestui venit net este în sumă de lei.

Față de prevederile legale mai sus citate, rezultă că organul de inspecție fiscală, a stabilit în conformitate cu prevederile legale diferența de impozit pe venit în sumă de lei , urmând a se respinge ca neîntemeiată contestația petentei cu privire la această sumă.

În ceea ce privesc obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată , se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar prin contestația formulată petenta nu a obiectat asupra modului de calcul a acestora, în ceea ce privește numărul zilelor de întârziere și cota aplicată. Având în vedere principiul de drept *accessorium sequitur principale*, urmează a se respinge contestația cu privire la aceste sume.

Pentru considerentele arătate și în temeiul **art. 216**, alin. (1) din OG 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de P.F.A. X pentru suma de lei reprezentând impozit pe venit net anual, stabilită prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. și pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..

Art.3. Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV